עיונים בספר דניאל

במאמר זה ננסה לבאר פסוקים סתומים בספר דניאל ותאריכים המוזכרים בו.

1. תאריכים בספר דניאל

א) עדן ועדנין ופלג עדן (דניאל ז' כ"ה)

ב) ערב בקר אלפים ושלש מאות (שם, ח' י"ד)

ג) שבעים שבעים (שם, ט' כ"ד)

ד) שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים (שם, ט' כ"ה)

ה) שבוע אחד וחצי השבוע (שם, ט' כ"ז)

ו) למועד מועדים וחצי ככלות נפץ יד עם קדש (שם, י"ב ז')

ז) ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שמם ימים אלף מאתים ותשעים (שם, י"ב י"א)

ח) אשרי המחכה ויגיע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה (שם, י"ב י"ב)

פתרון המוצע בקצרה הוא (מניין שנים בלוח עברי הוא מניין בהר"ד כאשר אדם נברא בא' תשרי שנה 2):

א) עדן הוא 400 שנה כמו שנאמר לאברהם בברית בין הבתרים. עדן 400, עדנין 800, פלג עדן 200. סה"כ 1400 שנה. זהו זמן שלטון של ישמעאל והוא נמדד מכבוש של מכה על ידי מוחמד בעשירי לרמדאן שנת 630 לספירה (הערה: זהו תאריך היציאה ממדינה לכיבוש מכה) . יום זה מתורגם לי' טבת שנת 4390 בלוח עברי. תקופה זאת מסתיימת בי' טבת **5790**, שנת **2030** למניינם. באותו זמן מסתיימות 2000 שנה מצליבת ישו בניסן שנת 30 למניינם שהיא תחילת הנצרות. בפרק 4 בהמשך ראה פירושים אחרים על עדן עדנין ופלג עדן.

ב) אלפים ושלש מאות שנה נמדדות מתחילת בית שני בסוף שנת **3409** מנבואת חגי בא' אלול (חגי א' א'). 2300 שנה משם מסתיימות בשנת **5709**. באותה שנה 1949 למנינם נחתמו הסכמי שביתת נשק עם מצרים, לבנון, ירדן וסוריה (20/7/1949). אלו גבולות היחידים המוכרים בעולם עד היום. וראה פרוש אחר בסוף פרק 7.

ג) כתוב בסדר עולם (פרק כ"ח) "ר' יוסי אומר שבועים שבעים משחרב בית ראשון ועד שחרב בית אחרון, שבעים לחרבנו וארבע מאות ועשרים לבנינו". שבעים לחרבנו מט' אב שנת 3339 עד נבואת חגי בשנת 3409. 420 לבנינו עד ט' אב 3829. (הערה: לפי רמב"ם בית שני חרב בשנת 420 לבנינו היא שנת 3829. ולפי תוס' (ע"ז ט' ד"ה האי) ורש"י (ערכין י"ג ע"א) חרב בשנת 421 לבנינו היא 3830.

ולפי ס"ע חרב לראשונה ב- 3340 ובשניה ב- 3830 –ראה פרושנו על סדר עולם סוף הערה 70. ולפי אותם שיטות יש למנות 490 שנה מ- 3340 עד 3830).

ד) כתוב בסדר עולם (שם) "שבועים שבע אלו שעשו בגולה ועלו. ושבועים ששים ושנים אלו שעשו בארץ ושבוע אחד מקצתו עשו בארץ ומקצתו חוצה לארץ". הכרזת כורש היתה בתחילת שנת 3392 (ראה שנות בית שני עמ' 30). בני ישראל עלו לארץ כנראה בניסן 3392. מתחילת 3340 עד שם 52.5 שנה שהם שבעה וחצי שבועות.

ה) פסוק זה לא מבואר בסדר עולם. נביא כאן שלשה פסוקים: כ"ה –כ"ז:

(כה) וְתֵדַע וְתַשְׂכֵּל מִן־מֹצָא דָבָר לְהָשִׁיב וְלִבְנוֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם עַד־מָשִׁיחַ נָגִיד שָׁבֻעִים שִׁבְעָה וְשָׁבֻעִּים שִׁשִּׁים וּשְׁנַיִם תָּשׁוּב וְנִבְנְתָה רְחוֹב וְחָרוּץ וּבְצוֹק הָעִתִּים:

פרוש: מצא הדבר הוא שנת 3340, תשרי אחרי חורבן. משיח נגיד –לפי פרש"י הוא כורש מלך פרס.

(כו) וְאַחֲרֵי הַשָּׁבֻעִים שִׁשִּׁים וּשְׁנַיִם יִכָּרֵת מָשִׁיחַ וְאֵין לוֹ וְהָעִיר וְהַקֹּדֶשׁ יַשְׁחִית עַם נָגִיד הַבָּא וְקִצּוֹ בַּשֶּׁטֶף וְעַד קֵץ מִלְחָמָה נֶחֱרֶצֶת שֹׁמֵמוֹת:

זהו חורבן טיטוס בשנת 3830. יכרת משיח ואין לו- פרש"י יהרג אגריפס מלך יהודה שהיה מושל בימי החורבן. ולפי היסטוריונים אגריפס לא נהרג אלא יצא מירושלים בתחילת המרד. ונראה ששבעים ששים שנים שהם 434 שנה נמנים מעלית זרובבל בשנת 3392. זאת שנת 3826 או 66 לספירה, תחילת המרד נגד הרומאים. עד קץ מלחמת גוג ומגוג נחרצת שממות. 3830-5790=1960 שוה 49 כפול 40. משנת 3340 עד **5790**, 50 יובלות של 49 שנה, מתוכם 10 עד חורבן בית שני ו- 40 עד תחילת בנין בית שלישי.

(כז) וְהִגְבִּיר בְּרִית לָרַבִּים שָׁבוּעַ אֶחָד וַחֲצִי הַשָּׁבוּעַ יַשְׁבִּית זֶבַח וּמִנְחָה וְעַל כְּנַף שִׁקּוּצִים מְשֹׁמֵם וְעַד־כָּלָה וְנֶחֱרָצָה תִּתַּךְ עַל־שֹׁמֵם:

הגביר ברית לרבים- זהו בר כוכבא. וישבית זבח ומנחה שהדריאנוס היה זובח בהר הבית. אכן כתוב בוויקפדיה: במטבע שהטביע הקיסר מקריב קורבן על מזבח, כאשר לצדו אישה (המסמלת את יהודה), וילדים המגישים לקיסר כפות תמרים, אות לשלום ולאחווה. כנף שקוצים משמם- יתכן שמדבר על פסל הדריאנוס שהיה שם. בתיאור של הנוסע מבורדו מוזכר פסל של הדריאנוס בסמוך לאבן נקובה- כנראה סלע השתיה. הדריואנוס ביקר ביהודה בתחילת שנת 130 למנינם. מרד בר כוכבא היה בשנים 132- 135 עד תחילת 136. יתכן שהכנות למרד התחילו בשנת 130. שבוע אחד אלו שנים 130-136. כתוצאה ממרד כנראה הושבתו קרבנות של רומאים בהר הבית החל משנת 132 למשך 3.5 שנים ולא חודשו אחרי כן.

ו) מלבי"ם מפרש את הפסוק כמו בא) שזה סוף שלטון ישמעאל. ולפי חשבוננו בפסוק א) היא שנת 5790. ומה שכתוב שם "וככלות נפץ יד עם קדש תכלינה כל אלה" מדבר על מצב במלחמת גוג ומגוג כאשר הם יכבשו את ירושלים המזרחית כמו שמתואר בזכריה י"ד.

פרוש אחר: זהו סוף אלף השישי כאשר תכנס שבת. ונפץ יד זהו ביטול מלאכה. והזכיר עם קדש כי רק הוא ינחל את השבת. וזה חשבון השנים: מועד זאת שנת 3340 מיד אחרי חורבן הבית שנאמר עליו "קרא עלי מועד לשבר בחורי" (איכה א' ט"ו). והוא זמן חלום נבוכדנצר בדניאל ב' כפי שנראה בהמשך. מועדים זהו מכפלה 49 כפול 50 –יובל יובלות, שנת הקמת המשכן ושנת יציאת מצרים לפי סדר עולם. חצי זהו 210 שנה שהוא חצי מ- 420 שנה של בית שני ואורך גלות במצרים. הסכום 2450+3400=**5790**. זאת תחילת הגאולה. ב- 210 שנה עד שנת 6000 יתקיים הפסוק בתהלים (פרק צ, ט"ו) "שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה" בגלות מצרים. ו"איש לבוש הבדים אשר ממעל מימי היאר" (דניאל י"ב ו') בא לרמוז על הקשר הכפול של הגאולה העתידית ליציאת מצרים: מועדים כנגד שנת יציאת מצרים וחצי כנגד גלות מצרים. ובדים הם פשתים אשר כידוע גדלים לרוב במצרים (ראה ישעהו י"ט ט'). ושני אנשים "אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר" אולי רומז על משה ואהרן אשר עמדו לפני פרעה שם. ויאור גם רומז על כך שגבול מערבי של ארץ ישראל יגיע עד יאור- זאת תעלת הקדומה שהיתה שם מקנטרה עד פולוסיום היא רעמסס, שלאורכה ישבו בני ישראל בארץ גושן.

ז-ח) בסוף המאמר על מלחמת שמחת תורה כתבתי ששקוץ שומם הוא כיפת הסלע. יש דעה שכתובת אשר מעידה על בנינה בשנת 691-692 מתייחסת לתחילת בנין. לכן יתכן שסוף בניה היה 3-4 שנים אחרי כן. אם נמנה 1335 שנה משם אז נגיע ל- **2029-2030**. לגבי מספר 1290, הצעתי למנות אותו מעת שנבוכדנצר נכנס לקדש הקדשים כאשר כבש את יהויכן. דבר זה נקרא "הוסר התמיד". לפי כרונולגיה תורנית הדבר היה בשנת 3328 אבל לפי כרונולגיה המקובלת הוא היה 164-165 לפני כן, בשנת 597 לפני הספירה. מאז עד שנת בנין כיפת הסלע עברו 1290 שנה.

פתרון אחר: "מעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שומם" מדבר על אותה זמן, סוף בנית כיפת הסלע וסילוק של אבן השתיה. במאמר על גבולות הר הבית בפרק 9.1 ישנו הסבר על אבן השתיה. מוסלמים סלקו אותה ממקומה ושמו אתה בפינה דרום-מערבית של הסלע. מעשה זה נקרא הסרת התמיד. אבן השתיה אשר היתה במקומה תמיד ועליה היה מונח ארון הברית, הוסרה ממקומה ועליה בנו בניין שומם. אם מונים 1290 שנה מ- 695, מגיעים לשנה **1985** למניינם או שנת **5745** של לוח העברי. מה קרה בשנה זאת? ב- 11/3/1985 התחילה ממשלתו של מיכאיל גורבצ'יוב אשר התחיל לפרק (פרסטרויקה) את ברה"מ. דבר זה הוא בעל משמעות אדירה כי ברה"מ עם גרגרותיה היתה מלכות הרשעה אשר בגלוי כפרה בקב"ה. כתוצאה מפרוק זה קמה רוסיה אשר מזדהה עם דת פרבוסלבית. וראה מה שכתבתי במאמר על מלחמת גוג מגוג בפרק 3 על תפקיד של רוסיה במלחמה זאת. אם מוסיפים ל- 5745 את ההפרש של 45 שנה בין 1335 ל- 1290, מקבלים שוב שנת **5790**.

לסיכום: כל הנבואות בדניאל על זמן הגאולה מצביעות על שנת **5790**. במאמר על מלחמת גוג ומגוג בפרק 12 הוצע תסריט שלפיו המלחמה תתחיל בי' טבת שנת 5789 ותמשך 271 יום כזמן הריון עד סוכות 5790. ברם בפסוק א) לעיל הראנו שעדן עדנין וחצי עדן מסתיים בי' טבת 5790. האם יתכן שהמלחמה תתחיל שנה יותר מאוחר בי' טבת 5790? אבל שנה 5790 מעוברת ומי' טבת 5790 עד סוכות 5791 ישנם עשרה חודשים. לכן יש להעדיף פתרון קודם. יתכן שהפסוק מתכוון לתחילת שנה 1400 אחרי כבוש מכה ולא לסוף שלה. ותהליך הגאולה ימשך לתוך שנה 5790. וכן המבול כידוע התחיל בתחילת שנה שש מאות של נח למרות שכתוב "ונח בן שש מאות שנה" בתחילת המבול (ראה גמרא ראש השנה י' ע"ב).

בהמשך המאמר ננסה לבאר פסוקים בדניאל באופן התואם את החשבונות לעיל

2. חלום נבוכדנצר

חלום זה מתואר בדניאל ב'. "ובשנת שתים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות וכו'. כבר פירש סדר עולם (פרק כ"ח) שזאת שנה שניה לחורבן הבית. חורבן הבית היה בט' אב 3339 והיא נחשבת לשנה ראשונה. לכן מדובר כאן על שנת 3340 והיא תחילת החשבון של "שבעים שבעים" (דניאל, ט' כ"ד) וכן מועד ממנו מונים "מועדים וחצי" (שם, י"ב ז'). בחלום זה נבוכדנצר ראה צלם אשר ראשו זהב, חזה שלו וידים כסף, בטן וירכים נחשת, שוקים ברזל, רגליו חלקם ברזל וחלקם חרס. ואז ראה אבן אשר נחתכה לא בידים והכתה לצלם ברגליו של ברזל וחרס והדיקה אותם. ואז הודקו יחד כל מיני מתכות וחרס שהיו שם והיו כמוץ מגרנות קיץ. ונשא אותם הרוח ולא ימצא להם מקום. ואבן אשר הכתה לצלם נעשית הר גדול ומלא כל הארץ (שלבתי כאן פרוש רש"י). ופתרון של חלום הוא שארבע חלקי הצלם הם ארבע מלכויות. של זהב היא מלכות בבל. ובהמשך לפי הבנה שלנו: של כסף מלכות פרס ומדי, של נחושת מלכות יוון, של ברזל מלכות רומי. את צד של חרס מלב"ם מפרש בתור מלכות ישמעאל שתמשול במקביל עם מלכות אדום. ועשר אצבעות רגלים, על זה כתב מלבי"ם "כי באחרית הימים תתחלק מלכות רומי הכללית שנחלקה בין אדום וישמעאל שהם שני רגלים, לעשר אצבעות שהם עשר מלכויות. שאז ימצאו עשרה מלכויות גדולות בעולם, ולא היה עוד מלכות אחת מושלת בכפה רק עשרה ימלכו בכפה, מהם מבני אדום ומהם מישמעאל". ועל אבן כתב מלבי"ם שהיא "רומז על אבן ישראל אשר יקום ע"י ה' ושלא בידי אדם ובכחו. והאבן הזאת תכלה את כולם".

ובהמשך כותב מלבי"ם "אומנם מה ששינה פה וסדר ברזל נחושת חרס, והלא הסדר הוא ברזל חרס נחושת שכן סדרן מלמטה למעלה? הודיע בזה איך יהיה זה, שזה יהיה ע"י מלחמות גוג ומגוג שיתקבצו כל בני אדום להלחם נגד בני ישמעאל ויכלו זא"ז כמבואר ביחזקאל ובזכריה, ומבואר כי אדום הנרמז בברזל, [כי הוא יהיה תקיף בעת ההיא נגד ישמעאל], ויון הנרמז בנחשת הם בני מלכות אחת, ותחת מלכות בני ישמעאל יהיו אז מדי ופרס הנרמז בכסף, ובבל הנרמז בזהב, שכולם אחוזים במלכות בני ישמעאל כנודע, ועז"א והדקת פרזלא נחשא, ר"ל הברזל והנחושת שהם אדום ויון הם יהדקו את כספא חספא ודהבא, את בני ישמעאל שהוא החרס הכולל הכסף והזהב, שהוא פרס ובבל".

ויש להעיר שלפי יחזקאל במלחמת גוג ומגוג יבואו כל העמים האלה להילחם על ישראל. ומלחמה בין אדום וישמעאל תתרחש בסוף המלחמה כמו שכתוב "חרב איש באחיו תהיה" (יחזקאל ל"ח כ"א). ולגבי אבן, נראה לי שהכוונה לאבן השתייה אשר נעקרה ממקומה במרכז הסלע ומונחת כעת בארגז בפינה דרום-מערבית של הסלע. וראה מה שכתבי עליה במאמר על גבולות הר הבית בפרק 9.1. ועתידה לחזור למקומה "לא בידים" ותקבע באופן ודאי את מקום מרכז קדש הקדישם. וממנה יתפשט הר הבית העתידי של 3000 על 3000 אמות וירושלים של 13.5 על 13.5 מיל ותרומה של 75 על 75 מיל ורצועת משיח ברוחב 75 מיל אשר תקיף את כל כדור הארץ. וצפונה מתרומה יהיו שבע רצועות שבטים ודרומה חמש רצועות ברוחב 75 מיל –ראה מפה.

ולעניין עשר אצבעות –הם כנגד עשר קרנות בחלום דניאל ז' כ"ד. והם מדינות אירופה עיקריות אשר היו להם מושבות ושלטו בעולם: אנגליה, צרפת, גרמניה, ספרד, פוטרוגל, איטליה, אוסטריה, רוסיה, שוודיה, והולנד. וכנגדם עשר מלכויות מוסלמיות ששטחם בכלל ארץ ישראל: מרוקו, אלג'יר, טוניסיה, לוב, מצרים, ירדן, לבנון, סוריה, עירק, טורקיה. מרוקו, אלגיריה, טוניסיה, לוב יהיו חלק מרצועה רחבה עד אוקיאנוס לפי שיטת רבי יהודה. ולפי דעת חכמים, רצועת משיח ברוחב 75 מיל

תעבור דרכם. מצרים- כל סיני עד תעלת סואץ. ירדן כמו שמסומן בגבולת יחזקאל. סוריה- מערבה מדמשק. לבנון כולה. עירק - רק אורך נהר פרת. טורקיה- אנטיוכיה והרי אמנון.

3. צלם זהב של נבוכדנצר

בדניאל פרק ג' כתוב שנבוכדנצר עשה צלם זהב גובה 60 אמה ורוחב שש אמות והקים אותו בבקעת דורא במדינת בבל. כל זה בסמיכות לחלום הנ"ל. וכתב רס"ג "כל כך למה כדי להכשיל את ישראל כי על דברת הפתרון שפתר לו דניאל שעתידין המלכויות להבטל ומלכותן של ישראל להתקיים חשב בלבו להפיל את ישראל בעלילה". ונראה לי שמידות הצלם קשורות לתכנית בית מקדש שלישי. ראה שרטוט החצרות, חצר המזרחית ותמונה תלת ממדית. מי שנכנס לחצרות ממזרח, רואה לפניו כותל מזרחי ושער מזרחי ובהם עשרה תאים של שש על שש אמות הארץ של 51 ס"מ ובתוכם אילים בגובה 60 אמה. גובה של צלם 60 אמה כנגד גובה האילים ורוחב 6 אמות כנגד מידות התאים. לפי הבנתי תאים יהיו עשויים זהב, משקל כל תא עשרת אלפים ככר (ראה מאמר פרק 25) . יתכן שפסל היה כנגד עשרה תאים, אחד על גבי שני במשקל מאה אלף ככר. אבל בתאים היה חלל התואם את בסיס באילים. ללא חללים משקל התאים יהיה גדול יותר. גם לא נראה שצלם היה כמו מגדל ללא צורה כלשהי. מתברר שנתן לעשות צורה יפה המשלבת בסיס ישר עם גליל מעליו במשקל כמעט מדויק של מאה אלף ככר. וזאת הצורה: בסיס 6 על 6 על רום 42.5 אמות ועליו גליל בקוטר 6 אמות וגובה 17.5 אמות. לפי אמה של 51 ס"מ, צפיפות הזהב 19.3 ומשקל השקל 17.28 גר' מקבלים משקל **99996.58** ככר! יחס גובה גליל לגובה הכללי 7/24, קרוב מאד ל- 1/3.5. גובה של אדם הוא 3 אמות עד כתפיים ועוד חצי אמה גובה הראש. מלב עד עד קדקוד הראש אמה (ראה מאמר על פרשת ויצא תחילת עמוד 18). אולי גליל מייצג את מלכות בבל ובסיס שלש מלכויות שאחריו. (הערה: למספר 17.5 אמות ישנה משמעות. גובה של עמודי בועז ויכין היה 18 אמות (מ"א ז' ט"ו), קוטר 4 כי הקיף 12. בראשם היתה כותרת 5 אמות. הכוונה לכדור בקוטר 5 אמות. מאידך בדה"ב ג' ט"ו כתוב "עמודים שנים אמות שלשים וחמש". בשרטוט מוצג פתרון לסתירה זאת. מרכז הכדור נמצא בגובה 19.5 אמות. תחתית שלו בגובה 17 אמות והוא חותך את הגליל של העמוד בגובה 18. בפסוק בדה"ב חיברו את שתי המידות: גובה פנימי של עמוד 17 עם גובה חיצוני 18. הממוצע ביניהם 17.5 אמות).

היכן העמיד נבוכדנצר את הצלם? בזהר (סתרי תורה, פרשת נח, עמ' ע"ה א') משמע שבקעת דורא היא אותה בקעה בה בנו את מגדל בבל. בבבל הקדומה השתמר המקום של המגדל שנקרא Etemenanki. קואורדינטות מרכז שלו קו רוחב 32.536345, אורך 44.421086 לעומת מרכז קדש הקדשים קו רוחב 31.778031 קו אורך 35.235300. מגדל זה נמצא 870.08 ק"מ מזרחה ממרכז ק"ק (אם מודדים אותו בקו רוחב ק"ק) ו- 84.06 ק"מ צפונה ממנו. בית מקדש שני היה מכוון 5.971 מעלות צפונה מן המזרח. בקואורדינטות גליליות קו 5.971 מעלות מקדש הקדשים עובר 91 ק"מ צפונה מקו רוחב של מרכז ק"ק. מרחק זה קרוב מאד ל- 90 מיל שהם 91.8 ק"מ. לפי יחזקאל מ"ח ז' זהו קו רוחב של גבול צפוני של יהודה לע"ל (ראה מפה) וגבול צפוני של אפרים ומנשה בבית ראשון (ראה חלוקת הארץ לשבטים שורה 4). לכן השערה שלי שצלם עמד בקו אורך של מגדל בבל ובקו רוחב הנ"ל. נבוכדנצר קיטרג על בית מקדש שלישי ועל חלוקת הארץ לשבטים.

לפי רבי יוחנן (סנהדרין צ"ב ע"ב) באותה בקעת דורא יחזקאל החיה מתים. אלו בחורי ישראל אשר הרג נבוכדנצר. ויש סמליות בכך שהדבר נעשה על ציר בית המקדש וכנגד גבול צפוני של יהודה.

כיוון זה של ציר בית המקדש מירושלים לבבל רמוז ביחזקאל ט' ב'. כתוב שם "והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה". שער עליון הוא שער נקנור. והוא פונה 5.971 מעלות צפונה מן המזרח לאותה נקודה בבבל. ועל זה נאמר בירמיהו א' י"ד "מצפון תפתח הרעה".

4. חלום דניאל בשנה ראשונה של בלאשצר (דניאל ז')

זאת שנת 3388 (ראה לוח זמנים עמ' 30). דניאל ראה ארבע חיות גדולות עולות מן הים. הראשונה היא כאריה ולה כנפים כנשר. שניה דומה לדוב. אחריה חיה דומה לנמר ולה ארבע כנפים וארבע ראשין ושלטון נתן לה. ואחריה חיה רביעית נוראה ואיומה וחזקה יותר ושיניים של ברזל לה גדולות אוכלת וטוחנת והנותר ברגליה רמסה והיא משונה מכל החיות שלפניה וקרנים עשר לה. והנה קרן אחרת קטנה עולה ביניהם ושלש מן הקרניים הקודמות נעקרו מלפניה והנה עיניים כעיני אדם בקרן הזו ופה מדבר גדולות .

וכבר פרש רש"י ואחרים שחיה ראשונה היא מלכות בבל, שניה מלכות פרס, שלשית מלכות יוון ורביעית היא מלכות רומי. ולגבי עשר קרנות, פירש המלאך שאלו עשרה מלכים יקומו מתוך מלכות רביעית. ואחר יקום אחריהם והוא ישנה מהקודמים ושלשה מלכים ישפיל. ומילים לצד העליון ידבר ולקדושי עליונים יבלה ויסבר לשנות מועדים וחוק וינתנו בידו עד עדן ועדנין ופלג עדן.

רש"י פירש (ז' ז') שעשר קרנות הם עשרה מלכים שיעמדו לרומי קודם לאספסיינוס שהחריב את הבית. וקרן קטנה אשר דברה דברי גאוה הוא טיטוס שחרף וגדף ונכנס להיכל בעזות פנים. אכן החל מיוליוס הקיסר עד ואספסיינוס היו לרומי עשרה קיסרים. שלשה שקדמו לאספסיינוס מלכו בשנה אחת ונדחו על ידו. ואפשר לפרש שזמן עדן עדנין ופלג עדן הוא מחורבן הבית בשנת 3830 עד מלחמת גוג ומגוג. ואם מלחמה זאת תהיה בשנת **5790** אז ההפרש ביניהם **1960=3.5x560**, כאשר **560=70x8**. כלומר **1960=70x7x4**. מאידך יתכן שעדן עדנין וחצי עדן נמדד מתחילת מלכות הראשונה היא בבל והיא שנת חורבן הבית הראשון **3340**. בינה לבין שנת 5790 הפרש של **2450=3.5x700=70x7x5**. מספר 70 הוא מספר שמיטות שלא שמרו בבית ראשון ואורך גלות בבל.

ומלבי"ם כתב שעשר קרנות הם עשר אצבעות הרגלים שראה נבוכדנצר בחלומו, שבאחרית הימים תכלול מלכות רומי בתוכה עשר ממלכות גדולות שהם ימשלו בכפה על כל הד' רוחות. ועל קרן זעירה כתב שרומז על מוחמד אשר הציע אמונתו ודתו לפני בני ישמעאל. ע"כ. ובפסוק כ"א כתוב על קרן זאת "וקרנא דכן עבדא קרב עם קדישין ויכלה להן" ופרש"י "עם קדישין- עם ישראל". בזמן מלבי"ם זה לא היה מובן. אבל זה כמאה שנה ישמעאל נלחם נגד ישראל. ולמרות שהוא הובס עד עכשיו בכל המלחמות, הוא עתיד להצטרף לגוג ויגיע לירושלים. ופה שלה מדברת גדולות בשם דת אסלם שהיא תשלוט בכל העולם. ואין היום דת אחרת אשר מתיימרת לכך. ועשר ממלכות הם לדעתי מדינות אירופה עיקריות אשר היו להם מושבות ושלטו בעולם כמו שכתבתי בסוף פרק 2: אנגליה, צרפת, גרמניה, ספרד, פוטרוגל, איטליה, אוסטריה, רוסיה, שוודיה, והולנד. ושלוש מהם ניסו ליישב או לשלוט בארצות ערב והם צרפת במרוקו, אלז'יר וטוניסיה ולבנון, איטליה בלוב ובריטניה במצרים ובארץ ישראל ובעירק. והם נעקרו וגורשו משם.

ועל הפסוק כ"ה "ויסבר להשניא זמנין ודת" כתב מלבי"ם שמוחמד נותן דת הישמעאלים שינה את הדתות, והעביר את המועדות. "ויתיהבון בידה עד עדן ועדנין ופלג עדן", אחר שסתם ולא פירש איזה עדן, בודאי כיון על עת ידוע, והוא או **ארבע מאות שנה** מועד גלות מצרים, או ת"י שנה זמן שעמד מקדש ראשון.

ולפי פרוש זה "עדן עדנין ופלג עדן" נמנים מתחילת נצחון של מוחמד כאשר הוא כבש את מכה בשנת 630 לספירה כמו שכתבתי בפרק 1 אות א'. והוא **1400=3.5x400=70x20**.

5. חזון דניאל בשנת שלוש של בלאשצר (פרק ח')

זאת שנת 3390. "ואשא עיני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרנים גבהות והאחת גבהה מן השנית והגבהה עלה באחרונה" (פסוק ג'). ומפורש שם (פסוק כ') שהאיל הוא מלכי מדי ופרס. וקרן גבוהה מן השניה היא מלכות פרס. "והנה צפיר העזים בא מן המערב וכו' והצפיר קרן חזות בין עיניו'" (פסוק ה') והוא מפורש בפסוק כ"א. הקרן הגדולה הוא המלך הראשון הוא אלכסנדרוס מוקדון. "וצפיר העזים הגדיל מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים" (פסוק ח'). אחרי מותו של אלכסנדרוס נתפלגה ממלכתו לארבע. "ומן האחת מהם יצא קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אל הנגב ואל המזרח ואל הצבי. ותגדל עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותרמסם" (ט'-י'). רש"י מפרש "קרן אחת מצעירה" היא מלכות טיטוס יוצאת ממנו. וגם המשך "ועד שר הצבא הגדיל וממנו הרים התמיד והשלך מכון מקדשו" (י"א) פרש על זה רש"י "ועל ידי גדודיו וחילותיו ששלח לירושלים בטל התמיד".

אבל מלבי"ם מפרש שקרן אחת הוא אנטיוכוס אפיפנוס. "ועד שר הצבא הגדיל" (ח' י"א) כתב "כל זה ימשך עד שיגדל שר הצבא שהוא מתתיהו הכהן ובניו המכבים, שהיה שר ישראל. ומן השר הצבא הזה ר"ל בסבתו נתרומם התמיד שהיה בטל עד הנה על ידי היונים". אבל המשך אותו הפסוק "והשלך מכון מקדשו" כתב "הוא חזון אחר, שמע בחזון שאחר שנתרומם התמיד והוקם המקדש על מכונו בימי חשמונאים , הושלך שנית מכון מקדשו של התמיד ויובטל שנית ע"י הרומיים בעת החורבן".

והמשך "וצבא תנתן על התמיד בפשע ותשלך אמת ארצה ועשתה והצליחה" (י"ב) גם לדעת מלבי"ם מדבר אחרי החורבן בית שני.

"ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד והפשע שמם תת וקדש וצבא מרמס. ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש" (ט"ז). מלבי"ם מונה את 2300 שנה מזמן החזון. ואז מגיעים לשנת 5690 או 1930 למנינם. אבל אי אפשר לומר על שנה זאת "ונצדק קדש". אלא להפך, זאת שנת תחילת עלית כוחה של מפלגה נאצית אחרי משבר כלכלי, אז הם זכו במפתיע ל- 18% בבחירות. ונראה שפסוקים כ"ג- כ"ה בדניאל מדברים על היטלר ימ"ש. "ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים יעמד מלך עז פנים ומבין חידות. ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם קדשים. ועל שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלוה ישחית רבים ועל שר שרים יעמד ובאפס יד ישבר". עז פנים-זה פשוט, ומבין חידות- שידע לקטרג על חטאי ישראל כמו שכתוב ביחזקאל (ל"ו כ') "עם ה' אלה ומארצו יצאו". עצם כחו ולא בכחו- שנצח באופן פלאי גדולים חזקים ממנו. והשחית עצומים- מיליונים בברה"מ, ועם קדשים-ישחית את עם ישראל. ובאפס יד ישבר- יתאבד בעצמו. ולא היה אדם כזה בכל ההיסטוריה.

אבל לפי מלבי"ם פסוקים כ"ג- כ"ה מבארים את חזון "קרן אחת מצעירה וכו'" בדניאל ח' ט'-י"ב והכוונה לאיסלם. והם שיתפו פעולה עם נאצים ועל ידי מניעת עליה לארץ גרמו לשואה.

ואני מציע למנות 2300 שנה מתחילת בית שני, מסוף שנת 3409, מנבואת חגי באלול. ואז אנחנו מגיעים לשנת 5709, סוף מלחמת עצמאות. ועל זה נאמר "ונצדק קדש" שהעולם הכיר במדינת ישראל אחרי השואה. ואפשר לפרש ש"ערב בקר" רומז על שני חשבונות אלו. ערב –כאשר מונים 2300 משנת 3390 בחושך הגלות ומגיעים לתחילת החשיכה אשר ירדה על עם ישראל בשנת 5690 או 1930 למניינם. ובקר כאשר מונים מתחילת בית שני היא עת זריחת השמש לעם ישראל ומגיעים לעת זריחת השמש של הקמת מדינת ישראל. ואם נמנה משנת חזון 2400 שנה נקבל 2400+3390=5790, סוף מלחמת גוג ומגוג. ואפשר לפרש "ערב בקר" שהוא יממה של 24 שעות כנגד 2400 שנה. ואילו 2300 כנגד 23 שעות. מספר 2400 הוא 6 פעמים עדן של 400 בפרק 4 לעיל. מאחר ויממה מתחלקת לשש אשמורות, אז עדן הוא כנגד אשמורה אחת.

וראה מה שנכתוב .בפרק 7 על פסוק י"א,מ"ה.

6. התגלות גבריאל לדניאל בשנת אחת לדריוש (פרק ט)

זאת שנת 3391. התוכן המספרי נאמר לדניאל בפסוקים כ"ד-כ"ז.
(כד) שָׁבֻעִים שִׁבְעִים נֶחְתַּךְ עַל־עַמְּךָ וְעַל־עִיר קָדְשֶׁךָ לְכַלֵּא הַפֶּשַׁע ולחתם וּלְהָתֵם חטאות חַטָּאוֹת וּלְכַפֵּר עָוֹן וּלְהָבִיא צֶדֶק עֹלָמִים וְלַחְתֹּם חָזוֹן וְנָבִיא וְלִמְשֹׁחַ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים:

על זה כתוב בסדר עולם (פרק כ"ט) ר' יוסי אומר "שבועים שבעים משחרב בית ראשון ועד שחרב בית אחרון שבעים לחרבנו וארבע מאות ועשרים לבנינו". אכן לפי רבי יוסי בית מקדש ראשון חרב בט' אב שנת 3340 (ראה לוח זמנים לפי סדר עולם סוף המאמר הערה 70) ובית שני חרב בט' אב 3830. אבל לפי חכמים (ראה לוח זמנים בית ראשון בסוף הערה 70) בית ראשון חרב בט' אב 3339 ושני בט' אב 3830. ולפי רמב"ם חרב בט' אב 3829. וי"ל לפי דעה שניה ששנה אחרונה 3830 לא נחשבת כי לא היתה מלאה.
וקשה, מה הקשר בין חורבן הבית השני 490 שנה אחרי חורבן הראשון לבין "להביא צדק עלמים וכו'". הרי עם חורבן נגזרה על עם ישראל גלות אדום מרה של כמעט אלפים שנה עד עכשיו. ובוודאי יהודים אשר מרדו ברומא לא הבינו שפסוק זה בדניאל מדבר על חורבן בסוף 490 שנה. ונראה לי ש-490 שנה זאת יחידת זמן שבה נמדד הקץ מחורבן הראשון עד הגאולה הסופית. אם גאולה זאת תהיה בשנת 5790 אז בינה ולבין שנת החורבן 3340 הפרש 2450 שנה. מספר זה שוה 5x490. ובשנת 2450 לפי ס"ע היתה יציאת מצרים- הגאולה הראשונה. ולפי חכמים הקמת משכן.

את הפסוקים כ"ה-כ"ז פרשתי בפרק 1 אות ה).

7. מראה דניאל בשנת שלוש לכורש (פרק י' ופרק י"א)

זאת שנת 3394, כ"ד ניסן. "בימים ההם אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבעים ימים" (י' ב'). ופירש רש"י "עשרים ואחד שנה". ונראה לי שמונים אותם מניסן 3394 עד ניסן 3415. באותו זמן נחמיה הוא זרובבל קיבל בשושן רשות מדריוש בן אסתר לעלות לארץ ולבנות חומות ירושלים. ובאותו זמן עזרא קיבל רשות מדריוש בן היסטספס בבבל לעלות לירושלים (ראה מאמר עמ' 14). ובהמשך בפרק י"א מדבר על מלכות יוון. "ועמד מלך גבור וכו'" הוא לאכסנדר מוקדון. "וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים" שנחלקה ממכלות שלו לארבע כידוע. והמשך עד י"א פסוק ל' מדבר על מלחמות בין ממלכת צפונית הסֶלֵאוּקית לבין ממלכת דרומית של מצרים כמו שפירש שם מלבי"ם בפירוט רב. וסוף פסוק ל' "וזעם על ברית קודש ועשה ושב ויבן על עזבי ברית קדש" זהו מעשהו של אניטיכוס הרשע שחילל את בית המקדש וסמך על מתיוונים. ולא הזכיר את מעשה חשמונאים כי על זה כתב בפרק ח' פסוק י"א "ועד שר הצבא הגדיל וממנו הרם התמיד".

בהמשך, פסוק ל"א "וזרעים ממנו יעמדו וחללו המקדש המעוז והסירו התמיד ונתנו השקוץ משמם" מדבר על מעשה רומאים כמו שפירש מלבי"ם. והם ירשו את שילטון יוונים והיו חזקים מהם. ויש בזה שלשה דברים: א) מעשה פומפיוס שבוטל התמיד ונכנס לקדש הקדשים; ב) חורבן הבית על ידי טיטוס; ג) "נתנו השקוץ משמם" זה פסל של הדיראנוס במקום ק"ק.

פסוק ל"ב "ומרשיעי ברית יחניף בחלקות ועם ידעי אלהיו יחזקו ועשו". נראה לי שמדבר על מעשה הדריאנוס שהוא אחרון בפסוק ל"א. והוא בתחילה הציע ליהודים לבנות את בית המקדש. והיו כאלו שהאמינו לו. והם מרשיעי ברית כי לא יתכן לבנות בית המקדש ביד רומאים. "ועם ידעי אלהיו" אלו חכמים שתמכו בתחילה בבר כוכבא. "ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה ובשבי ובבזה ימים" (ל"ג) – כגון רבי עקיבא שהבין שבר כוכבא הוא משיח שקר, ומהם נהרגו רבים. "ובהכשלם יעזרו עזר מעט ונלווי עליהם רבים בחלקחלות" (ל"ד) – אחרי גזרות הדריאנוס היתה הקלה מעט. וקם רבי וסידר את המשנה ורבים נלוו אליו ואל הכמים. "ומן המשכילים יכשלו לצרוף בהם ולברר וללבן עד עת קץ כי עוד למועד" (ל"ה) -מדבר על חכמים שחשבו קיצים בדורות הבאים ונכשלו בזה.

פסוקים ל"ו- ל"ט לפי מלב"ים מדברים על מוחמד וממשיכיו. מלבי"ם מזהה אותו עם "קרן אחת מצעירה" (ח' ט') ועם "מלך עז פנים ומבין חידות. והשחית עצומים ועם קדשים וכו' ובאפס יד ישבר" (ח' כ"ג-כ"ה). ולא מדבר על היטלר ימ"ש. אולי "באפס יד ישבר" מדבר על "התגזרת אבן לא בידין ומחת לצלמא על רגלוהי די פרזלא וחספא והדקת המון" (דניאל ב' ל"ד). ומהו "אדמה יחלק במחיר"? עומר אבן אל חטאב אשר כבש את הארץ ואת סוריה, החליט לא לחלק את שדות ואדמות ארץ ישראל ללוחמים הערבים המוסלמים. האדמות נותרו ברובן בידי התושבים המקומיים (נוצרים, יהודים ושומרונים) שעיבדו אותן דורות. והוטל עליהם מס קרקע ח'ראג' (Kharaj) על העיבוד והיבול של האדמות. אבל על לא מוסלמים הוטל מס של 50% ואילו על מוסלמים 20%. הדבר גרם ללא מוסלמים כולל יהודים לעזוב שדות או להתאסלם.

הפסוקים הבאים מ'-מ"ה מדברים על אחרית הימים.
מ': "בעת קץ יתנגח עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות רבות ובא בארצות ושטף ועבר". נראה לי שהפסוק מדבר על מלחמת העולם הראשונה כאשר אנגליה נלחמה עם טורקיה. כאן טורקיה היא מלך צפון ואנגליה מלך נגב כי היא באה על טורקיה מדרום- ממצרים. ועיקר כוחה וענינה היה בהודו שהיא ממש בדרום, והיא נלחמה עם טורקיה בגלל תעלת סואץ שדרכה היתה מגיעה

להודו. מלך צפון מייצג את מוסלמים שעליהם דיברו פסוקים קודמים. בתחילה טורקים תקפו את אנגלים במצרים וניסו לכבשו את תעלת סואץ. והיה לטורקים גם צי מיושן שנוספו אליו שתי אניות מתקדמות גרמניות. בעזרתו הם מנעו כניסה של אנגליה וצרפת למצרי דרדנלה. "ובא בארצות ושטף ועבר" לא מדבר על מלך הצפון אלא על מלך הנגב- אנגליה.

מ"א: "ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו אדום ומואב וראשית בני עמון". אנגליה כבשה את ארץ ישראל אבל עבר הירדן נתן לעבדאללה מחיג'אז. עבר ירדן זה כולל אדום, מואב ועמון. לעומת זאת בארץ רבות יכשלו, שליהודים לא נתנה רשות לעלות חופשי לארץ.

מ"ב: "וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה", זהו שלטון קולוניאלי של אנגליה. בפרט הם שלטו במצרים לפני וגם אחרי מלחמת העולם הראשונה.

מ"ג: "ומשל במכמני הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים ולבים וכשים במצעדיו". זאת אנגליה שלא היתה מדינה כמותה אשר שלטה באוצרות בעולם. "חמדות מצרים" זאת תעלת וסואץ. כושים הם סודן שבהם אנגליה שלטה מ- 1899 עד 1956. בלוב אנגליה לא שלטה אלא תקופה קצרה 1943-1951 אבל הרוויחה מאד מגילוי נפט לובי. ויתכן שחלק מערבי של מצרים של היום נחשב ללוב. "במצעדיו"- במהלכיו כי היו עוברים ממקום למקום.

מ"ד: "ושמעות יבהלהו ממזרח ומצפון ויצא בחמא גדלה להשמיד ולהחרים רבים". השמועות הם מהפכה בולשביקית ברוסיה והסכם שלום בין רוסיה לגרמניה בברסט-ליטובסק במרץ 1918 אשר גרם לכך שרוסיה יצאה מן המלחמה עם גרמניה. וזאת העבירה חמישים דיביזיות לחזית מערבית מול אנגליה וצרפת. אנגליה נאלצה מיד להעביר כ- 60 אלף חיילים מאומנים מחזית מול טורקיה לאירפה. דבר זה עצר התקדמות של אלנבי לכחצי שנה עד שאנגלים החליפו חיילים חסרים שלהם על ידי חיילים הודיים. "חמה גדלה" זאת מהירות גדולה בהעברת הכוחות. והם נלחמו בהצלחה נגד גרמנים ונגד טורקים.

מ"ה "**ויטע אהלי אפדנו בין ימים להר צבי קדש ובא עד קצו ואין עוזר לו**". זהו פסוק תמוה ביותר. מדובר על מעשה של אנגלים אשר כבשו את הארץ. השערה שלי שזה ארמון הנציב אשר נמצא 2.61 ק"מ דרומה ממרכז ק"ק. אולי בין ימים צריך לקרוא בימין- דרומה מהר צבי קודש. והוא מרמז על אומות מאוחדות אשר מטעמם פעלה אנגליה ואשר ירשו את ארמון הנציב ואשר חולקת על בעלות ישראל על ירושלים. אפדנו- זה ארמון. אכן זהו ארמון מפואר ביותר שנבנה בארץ. ואו"ם עתיד לאשר משלוח רב לאומי לכבוש את ירושלים.

ואיך מקום זה קשור לים? הוא נמצא בקו רוחב חוף צפוני של ים המלח. המתחם נבנה על שטח של 65 דונם או 65000 מ"ר. זהו 500 על 500 אמות הארץ של 51 ס"מ שהוא 65.025 דונם. קואורדינטות מרכז הפתח העיקרי 35.2365506/31.754406. נקודה דרומית ביותר של חוף צפוני של ים המלח סמוך לגבול בין ישראל לירדן קו רוחב 31.755579, 130 מ' צפונה מכניסה של ארמון הנציב. גבול צפוני של שטח מגודר של ארמון הנציב 31.755566. בין ימים להר צבי, שמצד אחד הוא כנגד ים ומצד שני הוא כנגד הר הבית. וכתוב ימים ולא ים כדי שאפשר יהיה לדרוש "בימין". למה קורא לו הר צבי? כי הר הבית עתיד להתרחב כמו ארץ הצבי.

בפסוק הבא כתוב בדניאל (י"ב א') "וּבָעֵת הַהִיא֙ יַעֲמֹ֣ד מִיכָאֵ֔ל הַשַּׂ֥ר הַגָּד֖וֹל הָעֹמֵ֣ד עַל־בְּנֵ֣י עַמֶּ֑ךָ וְהָיְתָ֤ה עֵת֙ צָרָ֔ה אֲשֶׁ֥ר לֹא־נִהְיְתָ֖ה מֵהְיֹ֣ות גֹּ֑וי עַ֚ד הָעֵ֣ת הַהִ֔יא וּבָעֵ֥ת הַהִ֛יא יִמָּלֵ֥ט עַמְּךָ֖ כָּל־הַנִּמְצָ֥א כָּת֖וּב בַּסֵּֽפֶר:" איך ארמון הנציב קשור לעת צרה? בניה שלו התחילה ב- 1929 והסתיימה ב- 1933 שנת עלית היטלר לשלטון.

אבל נראה שלפסוק "ויטע אהלי אפדנו כו'" ישנה משמעות נוספת לעתיד לבוא והיא קשורה למלחמת גוג ומגוג. ונראה שלאו"ם אשר ירש את בריטים בארמון הנציב בירושלים יהיה תפקיד נוסף – לפקח על כבוש של ירושלים מזרחית ויהודה ושומרון על ידי צבא של גוג ושותפיו. ומקום של ארמון שלהם יהיה בכניסה לארץ מירדן והיא גלגל. נתבונן במפה הכללית. במערב אנו רואים את ריבוע של ירושלים 13.5 על 13.5 מיל ובתוכו ריבוע קטן של הר הבית העתידי של 3000 על 3000 אמות. במזרח אנו רואים את מחנה ישראל בערבות מואב 12 על 12 אשר מרכזו בסוכות של יעקב. סוכות נמצאת 37.5 מיל מזרחה ממרכז ירושלים על ציר בית המקדש 6.1975 מעלות צפונה מן המזרח. מרכז ירושלים לפי חשבוננו נמצא 286 אמות מזרחה ממרכז ק"ק. גלגל נמצא על אותו ציר, 18 מיל מערבה מסוכות. על גבול מערבי של המחנה במקום הציר סימנו נקודה ישימון- זהו בור של יוסף. לעתיד לבוא נהר ייצא מק"ק ברוחב אפס עד שיגיע לרוחב 3 מיל במרחק 28.5 מיל מזרחה ממרכז ירושלים. שם הנהר יתפצל וילך צפונה ודרומה ברוחב 3 מיל. החלק הדרומי ילך בקו ישר דרך ים המלח דרומה וחלק צפוני ילך בקו ישר עד כנרת. ראה תאורו של הנהר במאמר על **בארה של מרים** פרק ו'. בארה של מרים בתחילה נגנזה בבור של יוסף ומשם התגלגלה למבנה בקרקעית כנרת. לכן מוצדק לקרוא לבור של יוסף בשם "**מים**" כי דרכו עובר גבול מזרחי של הנהר אשר מחבר את ים המלח וכנרת.

מהו "בין ימים להר צבי וקדש"? צבי קודש זהו ירושלים עתידית של 13.5 על 13.5 מיל שתתרחב כמו עור הצבי. בין שתי נקודות, זהו בדיוק באמצע. נקודה אמצעית בין גבול מזרחי של ירושלים לבין גבול מערבי של המחנה בערבות מואב נמצאת 19.125=2/((37.5-6)+13.5/2) מיל מזרחה ממרכז ירושלים. גלגל לפי חשבוננו נמצא 37.5-18=19.5 מיל מזרחה ממרכז ירושלים. נקודה אמצעית זאת נמצאת 0.375 מיל או 750 אמות מערבה מגלגל. על כן השערה שלנו שמחנה או"ם יהיה באורך 750 אמות הארץ של 51 ס"מ מגלגל מערבה עד נקודה אמצעית. מה יהיה רוחב המחנה? אפשר לעשות אותו ריבוע של 750 על 750 אמות. אבל אפשר לכוון שטח שלו ל- 600,000 אמות הארץ כנגד ששים ריבוא בני ישראל, והוא 1/16 משטח הר הבית המורחב עם מגרש 50 אמה למעט מקום המקדש 100 על 100 אמה. (אכן הר הבית עם מגרש הוא ריבוע של 3100 על 3100 פחות 100 על 100 שוה 9,600,000 שוה 16 כפול 6000,000). אם נעשה רוחב המחנה 800 אמות, נקבל שטח בדיוק 600,000 אמות רבועות. נזכיר ששטח שדה המכפלה אשר קנה אברהם הוא 600,000 אמות של 48 ס"מ ושטח הר הבית המורחב של היום גם כן 600,000 אמות של 48 על 49 ס"מ.

במאמר על **מלחמת גוג ומגוג** בפרק 2 כתבנו שמחנה של גוג יהיה בסוכות. על כן, מחנה של או"ם יהיה בדיוק באמצע בין ירושלים העתידית לבין מחנה של גוג. אחרי מפלת גוג ושותפיו, או"ם יבוא על קיצו ולא יהיה לו אף עוזר או תומך. לפי תחזית שלי המלחמה תתרחש בשנת 2029 למניינם. זהו יהיה בדיוק 100 שנה אחרי תחילת בנין ארמון הנציב בירושלים.

ונראה שפסוק "ויטע אהלי אפדנו כו'" מתקשר לפסוק ח' ט"ז ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש". אם מונים 2300 שנה מחזון דניאל בשנה שלישית של בלשצר היא שנת

3390 מגיעים לשנת 5690 והיא מתחילה בשנה 1929 למניינם, תחילת בנין ארמון הנציב. ואם מונים 2400 שנה כמו שכתבנו בסוף פרק 5, אז מגיעים לשנת 5790, זמן משוער של מלחמת גוג ומגוג.

לפנינו מפה מוגדלת של מחנה או"ם ומפה מוגדלת של ארמון הנציב. נתן לראות את כל הפרטים בקוּבץ kml בעזרת גוגל ארץ.

8. פרק י"ב

(א) וּבָעֵ֣ת הַהִיא֩ יַעֲמֹ֨ד מִיכָאֵ֜ל הַשַּׂ֣ר הַגָּד֗וֹל הָעֹמֵד֮ עַל־בְּנֵ֣י עַמֶּךָ֒ וְהָיְתָה֙ עֵ֣ת צָרָ֔ה אֲשֶׁ֖ר לֹא־ נִהְיְתָה֙ מִהְי֣וֹת גּ֔וֹי עַ֖ד הָעֵ֣ת הַהִ֑יא וּבָעֵ֤ת הַהִיא֙ יִמָּלֵ֣ט עַמְּךָ֔ כָּל־הַנִּמְצָ֖א כָּת֥וּב בַּסֵּֽפֶר׃

פסוק זה מדבר על השואה ועל מלחמת גוג ומגוג

(ב) וְרַבִּ֕ים מִיְּשֵׁנֵ֥י אַדְמַת־עָפָ֖ר יָקִ֑יצוּ אֵ֤לֶּה לְחַיֵּ֣י עוֹלָ֔ם וְאֵ֥לֶּה לַחֲרָפ֖וֹת לְדִרְא֥וֹן עוֹלָֽם׃ ס

(ג) וְהַ֨מַּשְׂכִּלִ֜ים יַזְהִ֤רוּ כְּזֹ֣הַר הָרָקִ֑יעַ וּמַצְדִּיקֵי֙ הָֽרַבִּ֔ים כַּכּוֹכָבִ֖ים לְעוֹלָ֥ם וָעֶֽד׃ פ

(ד) וְאַתָּ֣ה דָֽנִיֵּ֔אל סְתֹ֥ם הַדְּבָרִ֛ים וַחֲתֹ֥ם הַסֵּ֖פֶר עַד־עֵ֣ת קֵ֑ץ יְשֹׁטְט֥וּ רַבִּ֖ים וְתִרְבֶּ֥ה הַדָּֽעַת׃

(ה) וְרָאִ֨יתִי֙ אֲנִ֣י דָנִיֵּ֔אל וְהִנֵּ֥ה שְׁנַ֖יִם אֲחֵרִ֑ים עֹמְדִ֤ים אֶחָ֥ד הֵ֙נָּה֙ לִשְׂפַ֣ת הַיְא֔ר וְאֶחָ֥ד הֵ֖נָּה לִשְׂפַ֥ת הַיְאֹֽר׃

(ו) וַיֹּ֗אמֶר לָאִישׁ֙ לְב֣וּשׁ הַבַּדִּ֔ים אֲשֶׁ֥ר מִמַּ֖עַל לְמֵימֵ֣י הַיְא֑ר עַד־מָתַ֖י קֵ֥ץ הַפְּלָא֖וֹת׃

(ז) וָאֶשְׁמַ֞ע אֶת־הָאִ֣ישׁ׀ לְב֣וּשׁ הַבַּדִּ֗ים אֲשֶׁ֣ר מִמַּעַל֮ לְמֵימֵ֣י הַיְאֹר֒ וַיָּ֣רֶם יְמִינ֤וֹ וּשְׂמֹאלוֹ֙ אֶל־ הַשָּׁמַ֔יִם וַיִּשָּׁבַ֖ע בְּחֵ֣י הָעוֹלָ֑ם כִּי֩ לְמוֹעֵ֨ד מֽוֹעֲדִ֜ים וָחֵ֗צִי וּכְכַלּ֛וֹת נַפֵּ֥ץ יַד־עַם־קֹ֖דֶשׁ תִּכְלֶ֥ינָה כָל־ אֵֽלֶּה׃

מה שייך היאור לכאן? זהו יאור מצרים –תעלה מקנטרה עד רעמסס שעתידה להיות חלק מנהר פישון שדרכה יעברו מים אשר ייצאו מקדש הקדשים. ושם יהיה גבול מערבי של ארץ ישראל בנחלת בנימין. פסוק זה מתחבר לפסוק אחרון בפרק י"א "ויטע אהלי אפדנו בין ימים לנא צבי קדש" כי גבול ימים הוא גבול מזרחי של הנהר אשר יגיע בסופו ליאור מצרים. את מועד מועדים וחצי פרשתי בשני אופנים בפרק 1 אות ו'.